

UCHWAŁA Nr 650 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 16 października 1956 r.

w sprawie ustalenia szerokości pasów drogowych dla niektórych dróg publicznych oraz usytuowania wzdłuż tych dróg urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych niskiego napięcia.

W celu zapewnienia warunków niezbędnych dla urządzenia dróg i dla umożliwienia planowego ich zadrzewienia oraz w celu prawidłowego usytuowania liniowych urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych niskiego napięcia, prowadzonych wzdłuż dróg, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Pasem drogowym w rozumieniu niniejszej uchwały jest pas gruntu zajęty pod drogę publiczną wraz z jej przynależnościami, jakimi są korpus drogowy, urządzenia odwadniające, zadrzewienia drogowe, ścieżki dla rowerzystów i pieszych, miejsca składowania materiałów, miejsca parkowania samochodów itp.

§ 2. 1. Uchwałą niniejszą objęte są drogi publiczne znajdujące się na obszarach gromad, natomiast nie są objęte drogi znajdujące się w granicach administracyjnych miast i osiedli.

2. Przepisy normujące zagadnienia objęte niniejszą uchwałą co do dróg znajdujących się w granicach administracyjnych miast i osiedli wyda Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Prezesem Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury i z zainteresowanymi ministrami.

§ 3. 1. Ustala się następujące szerokości pasów drogowych dla dróg objętych klasyfikacją techniczną, o ile plany zagospodarowania przestrzennego nie przewidują inaczej:

1) dla dróg	II klasy	— 30 m,
2) „	III „	— 22 m,
3) „	IV „	— 19 m,
4) „	V „	— 15 m.

Szerokość pasa drogowego dla dróg I klasy będzie ustalać Minister Transportu Drogowego i Lotniczego na podstawie pro-

jektu technicznego. Szerokości pasów odcinków dróg, przechodzących przez zabudowane tereny wsi, powinny być uzgadniane każdorazowo z właściwymi prezydiami wojewódzkich rad narodowych.

2. Podane w ust. 1 pkt 1 — 4 szerokości pasa drogowego mogą być zwiększone na podstawie uzasadnionej w dokumentacji technicznej potrzeby zastosowania szerszego pasa przy budowie i przebudowie dróg, przy budowie stałych objazdów (dróg letnich) oraz przy zastosowaniu w pasie drogowym zadrzewienia grupowego lub ochronnego. Zadrzewienie grupowe i ochronne nie może być projektowane na odcinkach dróg przechodzących przez tereny zalesione oraz przez tereny sadów i ogrodów warzywnych.

3. Zajęte na urządzenia drogowe przy istniejących, a nie przewidzianych do przebudowy w dłuższym okresie czasu, drogach o twardej nawierzchni pasy gruntu mogą być poszerzone do 1 m z każdej strony licząc od osi zasadzonych poza rowami drzew lub do 2 m z każdej strony drogi licząc od zewnętrznej krawędzi rowu przydrożnego lub podstawy nasypu, gdy przy drodze brak jest zadrzewienia.

§ 4. 1. Pasy drogowe wydziela się na podstawie dokumentacji technicznej i prawnej:

- 1) przy budowie nowych dróg,
- 2) przy przebudowie na typ wyższy dróg istniejących,
- 3) przy realizacji planów zadrzewienia na istniejących drogach.

2. Minister Transportu Drogowego i Lotniczego w odniesieniu do dróg utrzymywanych z budżetu centralnego, a prezydium wojewódzkich rad narodowych w odniesieniu do dróg utrzymywanych z budżetu terenowego zarządzają opracowanie długofalowych i operatywnych planów zadrzewienia ist-

niejących dróg oraz przygotowanie w tym celu dokumentacji niezbędnej dla wydzielenia pasów drogowych.

§ 5. 1. Wydzielone zgodnie z obowiązującymi przepisami pasy drogowe powinny być przez służbę drogową oznaczone znakami granicznymi oraz niezwłocznie po ich wydzieleniu uporządkowane i zadrzewione.

2. Tępienie chwastów w pasach drogowych należy do obowiązków służby drogowej.

§ 6. 1. Linie napowietrzne telekomunikacyjne oraz linie energetyczne niskiego napięcia na odcinkach dróg objętych niniejszą uchwałą, a położonych poza obrębem wsi, powinny być sytuowane poza granicami pasa drogowego w odległości nie mniejszej od osi drogi niż:

- 1) przy drogach II i III klasy — 27 m,
- 2) „ „ IV „ — 14 m,
- 3) „ „ V „ — 12 m,

Odległości mogą ulegać zwiększeniu na odcinkach dróg, dla których przewidziane jest poszerzenie pasa drogowego, omówione w § 3. Odległość linii napowietrznych urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych niskiego napięcia od istniejącego zadrzewienia drogowego powinna wynosić co najmniej 4,5 m licząc od środka pni drzew. Kable podziemne powinny być układane poza pasem drogowym.

2. Na odcinkach dróg przechodzących przez tereny zalewowe, zalesione oraz przez tereny zajęte pod sady, na których nie przewiduje się zadrzewienia, urządzenia telekomunikacyjne i energetyczne mogą być umieszczone na terenach zalewowych na koronie drogi, a w innych przypadkach — w pasie drogowym poza koroną drogi, po uzgodnieniu w każdym poszczególnym przypadku z jednostką administrującą daną drogą.

3. W pasie drogowym przy jego granicy rezerwuje się pas gruntu służący za ścieżkę do obsługi urządzeń telekomunikacyjnych znajdujących się poza pasem drogowym.

§ 7. 1. Istniejące urządzenia telekomunikacyjne i energetyczne, nie odpowiadające warunkom określonym w § 6, powinny być przenoszone na właściwe miejsce:

- 1) w razie przeprowadzenia kapitalnego remontu urządzeń telekomunikacyjnych lub energetycznych, przy czym koszty takiego przeniesienia pokrywa resort użytkujący urządzenia,
- 2) w razie budowy lub przebudowy drogi bądź w razie wydzielenia pasa drogowego dla celów zadrzewienia, przy czym powyższe urządzenia podlegają przeniesieniu przez właściwy resort na koszt administracji drogowej.

2. W celu umożliwienia opracowania planu przenoszenia niewłaściwie umieszczonych urządzeń telekomunikacyjnych i energetycznych Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego bądź prezydium wojewódzkich rad narodowych będą podawać właściwym ministerstwom w uzgodnionym między resortami terminie plany budowy i przebudowy dróg oraz plany wydzielenia pasów drogowych, jeżeli przy tych robotach będzie zachodziła potrzeba przeniesienia urządzeń (ust. 1 pkt 2).

§ 8. W pasie gruntu znajdującym się między granicą pasa drogowego a urządzeniami telekomunikacyjnymi wszelkie roboty ziemne, np. melioracyjne, regulacyjne i inne, mogące uszkodzić kable podziemne oraz podbudowę napowietrznych linii telekomunikacyjnych, powinny być uzgodnione z przedsiębiorstwami międzymiastowych linii łączności podległymi Ministerstwu Łączności bądź z resortami zainteresowanymi w utrzymaniu powyższych kabli podziemnych oraz napowietrznych linii telekomunikacyjnych.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego do wydania w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz zainteresowanymi ministrami przepisów normujących szerokość pasa dróg gruntowych oraz usytuowanie linii telekomunikacyjnych i energetycznych wzdłuż tych dróg.

§ 10. Pasy drogowe, wydzielone na podstawie przepisów dotychczasowych i dotychczas nie zagospodarowane dla potrzeb drogowych, ulegają zwężeniu do szerokości ustalonych w § 3 ust. 1 pkt 1 — 4. Zasady i tryb postępowania z gruntami pozostałymi w związku ze zwężeniem pasów drogowych będą ustalone przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 11. 1. Nabywanie lub przekazywanie gruntów na cele wymienione w § 3 powinno być dokonywane w trybie i na warunkach przewidzianych w dekrete z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31) oraz przepisów wydanych na podstawie tego dekretu.

2. W razie włączenia do pasów drogowych gruntów leśnych zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania może być dokonana w trybie przepisów obowiązujących w tym przedmiocie i powinna być stosowana tylko w przypadkach niezbędnych.

3. Zadrzewienie odcinków dróg przebiegających w pobliżu większych sadów administracja drogowa powinna uzgadniać z terenowymi organami służby rolnej.

4. Nabyte zgodnie z obowiązującymi przepisami grunty pod urządzenia drogowe i ich przynależności, nie zajęte czasowo pod te urządzenia, powinny być wydzierżawione służbie drogowej, właścicielom sąsiednich gruntów lub jednostkom gospodarki społecznej na zasadach ustalonych przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego, Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Przewodniczącemu Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego oraz zainteresowanym ministrom.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz